

שובת-שבת צ'יתאית ומשפחתו, בשעת השבתה
פורט מקבל פחות

קובע זכות זו במפורשי.

הקאדי, שידע כי מלבד החוק השארעי (דתי) יש גם לחוק האזרחי זכות-דיבור בענייני אישות, הוזהר את יוסף כי סעיף 181 א' של החוק הפלילי קובע: "התיר ה' איש קשר הנשואין על כרחה של אשה, האיש אשם בפשע ודינו מאסר עד חמש שנים."

"שום חוק בעולם אינו יכול להכריח גבר לחיות עם אשה, אחרי שגילה מה שאני גיליתי!" התפרץ יוסף. "תן את הגט, ואני אחזיק את כלפי החוק האזרחי. אדרבא, שיביאו אותי למשפט. אוכיח בפני כל העם כי חוק הכבוד והמוסר האנושי עומד לצדי." יוסף נשבע את השבועה המסורתית "עלי אל-סלאק (הרי את מגורשת)!" והקאדי אישר את הגט, כמצאת הקוראן. יוסף נשא אשה אחרת, ניסה לשכוח את הפרשה. כאמלה, לעומתו, לא שכחה ואף לא סלחה. היא פנתה למשרטה, האשימה את יוסף כעבירה על סעיף 181 א'. בשבוע הבא יעמדו השניים בפני בית-המשפט המחוזי בתל-אביב, כדי לברר את התביעה הראשונה מסוג זה בתולדות העדה המוסלמית בישראל.

התישבות

צרות בצוריאל

הצרות של תושבי צוריאל החלו ביום עלייתם לקרקע. המשפחות, שעלו למושב הגילולי ישר מהרי האטלס, נעזבו על ידי הרים הקרחים ללא מים וללא כמות מספקת של קרקע. התכנון הלקוי וחוסר הכספים שליוו את גל ההתנחלויות של ראשית המדינה, לא פסחו גם על צוריאל.

וכך זכו תושבי צוריאל, במקום עבודה יצרנית במשקיהם, לתעסוקת-דחק ביעור ובסקיול.

גזר הדין נדחה. במשך השנים עיבדה הסוכנות היהודית תוכנית התיישבות חדשה לכפר, ניסתה לפצות את המתיישבים על חוסר הקרקע ומיעוט המים בפתוח לוליהם ונטיעת פרסה. המגמה היתה להגיע להכנסה נקייה של 2700 ל"י לכל משפחה.

עד להגשמת התוכנית נאלצו המתיישבים להסתפק בעבודות היוממות בחוץ.

בחוץ שעבר הודיעו מוריכי הסוכנות כי הגיעה קיצה של עבודת החוץ. "משקים מניבים ועליכם להוציא את לחמכם מקומם."

הם הבטיחו להם, כהסדר זמני, 12 ימי עבודה בחודש, במקום 20 ימי העבודה, בהם זכו קודם. אכרי צוריאל לא היו תמימי דעות עם המדריכים, טענו כי הפחתת עבודת הדחק למפרנסים פירושה רעב בכפר.

בסוף השבוע התארגנו המתיישבים, עלו למשרדי הסוכנות בצפת. שני מתיישבים ושלושה שוטרים נשלחו, בעקבות ההפגנה שנערכה במקום, לבית החולים בטבריה.

למחרת עמדו 21 המתפרעים בפני שופט השלום הראשי בטבריה, יעקוב בן-זואב. הם הביעו חרטה וצער על המקרה, ביקשו מחילה. השופט הרשיע אותם, אולם דחה את גזר-הדין לחצי שנה. השאיר לנדונים אבי-שרות להוכיח את עצמם. קציני המבחן יהיו אנשי המשטרה ומדריכי הסוכנות.

בדרך מצפת לצוריאל כבר נסבה השיחה על לולים ומעעים. איש לא דיבר על עבודת-הדחק היומומת.

* כשם שהוא גם קובע כי אדם המגרש את אשתו פעמיים, יכול להחזירה אליה; אך אם יגרשה בשלישית, יוכל לשאתה מחדש רק אם נישאה בינתיים לאיש אחר והתאלי מנה או התגרשה ממנו.

לעשרות המתקבלים השצטופפו סביבו סיפר אבי המשפחה על מה שהביאו לצעד זה.

יעקוב צ'יתאית (45) היה חבר נאמן ב"מפא"י מיום עלותו ארצה מעיראק לפני 22 שנה, ועד לפני הבחירות. תחילה היתה לו חנות לבשר, ממנה התפרנסו הוא ו"חמשת ילדיו בכבוד. אך כשפנו אליו מה-הסתדרות, אחרי קום המדינה, ביקשו שיהיה מזכיר ההסתדרות במערכת עמישב, הסכים. חמש שנים שימש בתפקיד זה.

אחרי הבחירות להסתדרות האשימה אותו מפא"י באי-נאמנות. הוא הועבר מתפקידו, עבד בקיץ כקופאי בקולנוע ההסתדרותי אורון ובחורף כמשגיח על תנאי העבודה של פועלי הקטיף.

50 אלף ל"י לזיוף. חודשים מספר לפני הבחירות לכנסת הפך צ'יתאית לאחד מיוזמי הקמתה של הרשימה העדתית לב"חירות לעיריית תל-אביב (ז"כ). כשנודע על כך בסניף מפא"י, קיבל מכתב בו נאמר, כי פעילותו זו כמוה כחתימה תחת המפלגה, ואם לא יפסיק יגורש מהמפלגה, ומעמדו עלול להיפגע. הוא לא הפסיק את פעילותו כפרטי-סקרן ל"כ, אם כי בגלל היותו תושב מועמדיה.

כשנזכרו שנשכחו עם האב פנו אנשי מפא"י אל בנו אריה (22) ניסו לשחרו. סיפר הוא השבוע על ההצעות שקיבל: "אמרנו לי להוציא את רשימת החותמים להקמת הרשימה מתיקו של אבי, ולהכניס במקומן רשימות מוויפות, שאקבל ממזכיר מפא"י המקומי. אישיות מרכזית במפא"י בפתח תקוה ניהלה אתי משאומתן ממושך. האיש ביקש, שבמידה ולא יצליח להוכיח כי רשימות החותמים מוויפות, אבוא עם כמה מחברי ונישבע כי זייפנו את החתימות בעצמנו. 50 אלף לירות הציעו לנו בשביל זה. את הכסף הבטיח הפקיד בידי אדם שלישי שימסרו לי אחרי הצלחת מבצע הוויף." התכנית לא יצאה לפועל. ז"כ חוללה סנסציה כשזכתה ב"2 מנדטים.

אולם צ'יתאית האב שלם ביוקר בגלל התמרדותו. השבוע קיבל הודעה כי עקב צמצומים בסגל העובדים הוא מפורט מעבר דתו בהסתדרות. מעבידיו אף הודו לו, ב"אותו מכתב, על מסירתו במשך שנות ע"בודתו. צ'יתאית תבע בירור. הביורור התי-קיים. הבוררים אישרו את פטורו. מזכיר המפורט לקח את אשתו ושלושת ילדיו, עבר להשתכן בבית ההסתדרות. יום אחרי התחלת שביית-השבת התכנסה מזכירות מ"ר עזת הפועלים במקום לישיבה, החליטה לאפשר לו להגיש ערעור, לשלם לו עד אז את מלוא משכורתו.

רחובות

הצגה שניה

לוחות מודעות שהוצבו השבוע ברחבי רחובות, קראו את תושבי העיר להצביע בעד מועמדי הציונים הכלליים למועצת עיריית גבעתיים. כי כאשר חזרה השבוע רחובות לתוך קלחת הבחירות העירוניות שתערכנה מחדש בעוד שבועיים, היתה תעמולת המפלגות בה בלתי-מתוכננת. ה"ציונים הכלליים, שמיד אחרי הבחירות מכרו את כל לוחות המודעות שלהם, נאלצו לגייס לוחות מודעות מכל רחבי הארץ, הציבו אותם ברחובות העיר כשהמודעות הישנות עדיין מתנוססות עליהם.

לא היתה גם מפלגה אחת שלא ייחסה חשיבות מכרעת לבחירות אלה. כל מפלגה הרכיבה מטה מיוחד להסתערות מחודשת על הבוחר הרחובותי. מפא"י גייסה את המזכיר הכללי של המפלגה, יוסף אלמוגי, שעבר בעצמו במעברות השכונות לרחובות, אירגן את פעילי המפלגה והכשירם לקרב השני. תותחים כבדים כמו אבא אבן ומשה שרת גוייסו להופעה באסיפות תעמולה.

חרות הרכיבה מטה מיוחד, בו השתתפו כמה חברי כנסת, עליו הוטל התפקיד לגייס לפחות את אותם הבוחרים שהצביעו לפני שלושה חודשים בעד המפלגה. היה זה תפקיד קשה במיוחד. כי רחובות היתה המקום היחיד בארץ בו הצביע נציג חרות במועצה בעד ראש עיר מפא"י מבלי שי-שותף בקואליציה.

התנצלות לאחר מעשה. המפלגה הדתית-לאומית, לה נשקפה סכנת ההפסד העיקרית נוכח גילויי בית-המשפט על שיחוד הבוחרים מצד פעילי המפלגה, יצאה אף היא להתקפת-נגד. "המשחיתים פעלו בניגוד לה"רשות מרכז המפלגה, התנצלה המפלגה הדתית בכרוז מיוחד, אותה שעה היא גייסה במעברות 80 פעילים בשכר כדי ל-

הבזן בו נתקעה ערב הבחירות. התקציב החדש, שהוצע עליידי אהרון גולדשטיין, גובר המפלגה, הכלל טורים ארוכים של מספרים, כגון: 7000 לירות ל"כיסוי הגרעונות החדשים של היומון הבוקר, 2410.71 לקרן הפעולה, 616.80 ליוסף חמי, המזכיר הכללי של הצ"כ, ל"י לסעיף שגווה. סך הכל: 58,900 לירות לחודש, 706,800 לירות לשנה.

הסביר העסקן הצעיר לידידו, שישבו ב"חדר הקטן בסוף המסדרון הארוך בבנין ה"צ"כ ברחוב המלך גיורג' בתל-אביב: "אבל כדי להשתלט על התקציב הזה כדאי לנו להופיע בבחירות לוועידת המפלגה עם כמה שרות מפוצצים של אשתי-ציבור."

השמות המפוצצים שהוזכרו: דן פטיניקין, הפרופסור הארמוני לכלכלה, אביגדור לבוני טין, דיקן הפקולטה למשפטים, שניהם מ"צים באוניברסיטה העברית בירושלים.

אור אדום לפרלון. למחרת היום ירדה התוכנית מן הפרק. כי פטיניקין הצעיר, בעל ההשקפות הכלכליות הימניות, נשאר איש מפא"י נאמן. ליבונטין התאכזב מן הצ"כ, אחרי שחתם כמעט על הסכם, לפני יופיע בבחירות לכנסת הרביעית כמועמד המפלגה במקום ריאלי, נדחק ברצף האחרון על-ידי משה גנסי.

בלית-ברירה פנו צעירי הצ"כ אל כל ה"עסקנים המאוכזבים במפלגתם, המתנגדים ל"חכים יוסף סרלון ויוסף ספיר. כאלה סוזאב הסביב, עורכי-הדין שלמה קינג ואהרון מויאל, מנהיגי הצעירים, טילפנו אל ד"ר בן-ציון הראל וזלמן סוזאב, שניהם חברי-הכנסת השלישית.

הצעת הצעירים: סוזאב, השליח היחיד של הצ"כ שהצליח לגייס בחו"ל כספים לקרן הפעולה, נהנה מפופולאריות בקרב המנגנון המפלגתי, יעמוד בראש הרשימה. סוזאב הסביב, היתנה רק תנאי אחד: ה"צעירים ישכנעו את שושנה פרסיץ לחזור ל"פעילות מפלגתית, ישריינו בשבילה את ה"מקום הראשון ברשימת המועמדים. היה זה אור אדום לסרלון-ספיר. כי אם תסכים הגברת הזקנה לקחת חלק במשחק, תוקם נגדם בבחירות הקרובות לוועידת ה"מפלגה חזית רחבה של מאוכזבים, סוחרים וצעירים.

הבריק השבוע לסרלון, ששהה בחו"ל, אחד מ"ידידיו: "חזור בהקדם. מיהר לא היה קל בבחירות." סרלון הפהר לחזור. הוא הגיע ביום הששי לשדה-התעופה לוד.

בחירות

אחיר המרד

מאות הצירים שבאו השבוע לפתח-תקוה לוועידתם החקלאית התעכבו ליד בית ההס"דרות. על אחד הספסלים היתה שרוכה משפחה שלמה. אבי, אם ושלושת ילדיהם. מעליהם היה תלוי שלט: "כאן נערכת שבי-תת שבת עקב פיטוריו של עובד במוסד הסתדרותי בגלל סיבות פוליטיות. וכל זה לאחר עשר שנות עבודה."

מתגרש ג'אבר
בחולת עולה יותר